

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Futó Barnabásügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek az Albáné dr. Feldmájer Livia ügyvéd (címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. május 10. napján kelt 68.P.21.801/2016/22-I. számú ítélete ellen a felperes részéről 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 37.500 (Harminchétezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 120.000 (Százhuszezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi joga megsértését állítva nyújtott be kereseti kérelmet az alperes által üzemeltetett című műsorában ...-én, a felperesi cég által végzett ... közvilágítás-felújítással kapcsolatban közzolt riportban elhangzottakat sérelmezve.

A felperes az alábbi kijelentéseket tette keresete tárgyává:

1. „...Szerintük folyamatos a balesetveszély, az elmúlt hetekben több gyalogost is a zebrán gázoltak el a városban"- mely közléssel kapcsolatban a felperes arra hivatkozott, hogy az alperes jóhírnév sértően, hamis színben tüntette fel azt a valós tény, hogy több gyalogost is elgázoltak a zebrán, összefüggésbe hozva mindezt az általa végzett közvilágítás-felújítással. Előadta, hogy ezzel szemben a valóság az, hogy a riportban szereplő, a balesetekkel kapcsolatban vetített gyalogátkelőknél nem végzett közvilágítás-felújítást.

2. „Az új lámpákat egy olyan cég szerelte fel, amely csak néhány hónappal a közbeszerzés kiírása előtt vette fel tevékenységei közé a közvilágításhoz kapcsolódó feladatokat" - mely közléssel az alperes jóhírnév sértően, hamis színben tüntette fel azt a valós tény, hogy hónapokkal a közbeszerzés kiírása előtt vette fel tevékenységei közé a közvilágításhoz kapcsolódó feladatokat. Mindezt összefüggésbe hozta az alperes a riportban szereplő balesetekkel, bűncselekményekkel, azt a hamis látszatot keltve, hogy nem rendelkezett megfelelő szakértelemmel a közvilágítás-felújítás elvégzéséhez. Ezzel szemben a valóság az, hogy semmiféle olyan előírás nem volt a közbeszerzés

során, hogy mióta kellene rendelkeznie a nyertes társaságnak a beruházásra irányadó tevékenységi körökkel.

3. „Ez az asszony például munkába tartott, amikor megtámadták. Hátulról megtámadtak olyan jó világosság volt a benzinkút mögött, levágták a vállamról a táskát” - közlés jóhírnév sértően, hamis színben tüntette fel azt a valós tény, hogy a riportban megszólaltatott nőt kirabolták, azt a hamis látszatot keltve, hogy ezen bűncselekmény is összefüggésbe hozható az általa végzett beruházással. Hangsúlyozta, hogy a „benzinkút mögötti” területen nem végzett közvilágítás-felújítást.

4. „A múlt héten volt nap, amikor egy éjszaka két gázolás is történt, mind a kettő zebrán”- mely kijelentéssel az alperes jóhírnév sértően, hamis színben tüntette fel azt a valós tény, hogy két gyalogost elgázoltak a zebrán, összefüggésbe hozva a történeteket a közvilágítás-felújítással, mely által a gázolásokért is őt tette felelőssé. A riportban ezen közlés során bemutatott képsor nem az általa felszerelt indukciós lámpákról készült. Ezzel szemben a valóság az, hogy a riport későbbi részében feltüntetett képeken szereplő, a gázolásokkal érintett gyalogátkelőknél, nem történt általa végzett közvilágítás-felújítás.

5. „A világításhoz kapcsolódó tevékenységeket alig három hónappal a közbeszerzés kiírása előtt vették fel, de már az után, hogy az önkormányzat megkapta a korszerűsítéshez az uniós támogatást”- mely közlésre nézve teljes egészében megismételte a 2. pontban előadott hivatkozásait.

6. „Egy lámpa alatt állok a kamerától két méterre. Ebben a fényben mindössze ennyire látszom”- kijelentéssel zárta az alperes munkatársa a riportot, mellyel a kereset szerint jóhírnév sértően, hamis színben tüntette fel az alperes azt a valós tény, hogy a kifogásolt területen a felvételen a riporter alig látszik, miközben a felvétel nem az általa telepített indukciós lámpa alatt készült. Állította, hogy ezzel szemben a valóság az, hogy a hivatkozott lámpatest nem volt része az általa végzett közvilágítás-felújításnak.

Mindezek alapján annak megállapítását kérte, hogy a kereset tárgyává tett közlésekkel az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát. Kérte az alperes kötelezését megfelelő elégtétel adására, a sérelmezettekkel azonos helyen és időben megjelentetve a keresetlevélben megfogalmazott helyreigazító közleményt. Ezen felül kérte az alperes kötelezését 1.500.000 forint sérelemdíj és ennek ... napjától, a kifizetésig járó, a Ptk. 6:48. § szerinti késedelmi kamat, valamint a perrel felmerült költségei megfizetésére.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Előadta, hogy a teljes riportot kell figyelembe venni, a kiragadott részletek a kereset alapját nem képezhetik. A felperes kérelmét nézve annak tulajdonított jelentőséget, hogy a riportbeli tényállítások valóságát a felperes nem kifogásolta, és az ott közöltekkel kapcsolatban nem került sor a részéről hamis látszat-keltésre. A valós tényekből pedig mindenki olyan következtetést von le, amilyet akar, a riportban megszólaltatott emberek véleményéért pedig nem tehető felelőssé. Előadta, hogy a műsorszámában a korábbi és az újonnan szerelt lámpák összehasonlítását mutatta be, azt, hogy az új lámpák összehasonlítása sötétebb. Ez egy olyan vélemény, amelyhez joga van és semmiképpen sem alkalmas hamis látszat-keltésre. Hangsúlyozta, hogy a riportban egy olyan problémát vetett fel, amit a helyi lakosok észleltek, egyébként pedig a közbeszerzéssel kapcsolatban a ... által közöltek nyomán hangzott el a híradás. Egy politikai párt nyilatkozatáért pedig nem lehet felelős. A riporttal összefüggésben nem vitatta a felperesi cég érintettségét, és azt sem, hogy a sérelmezett riportot az általa fenntartott ... a ... közölte. Hivatkozott arra is, hogy a közbeszerzést illetően a közhiteles és mindenki által hozzáférhető cégbírósi adatokat vette alapul, eljárása nem lehet jogsértő. Kiemelte, hogy az esettel kapcsolatban megkereste az illetékes önkormányzatot, a balesetek miatt pedig a

rendőrséget is, mely hatóság közölte, hogy az utóbbi időben nem történt több gyalogosgázolás, mint korábban.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 75.000 forint + áfa összegű perköltséget. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak a nemzeti adó- és vámhatóság külön felhívására 90.000 forint eljárási illetéket.

Érdemi döntését Magyarország Alaptörvényének I. cikk (3) bekezdésére, VI. cikk (1) bekezdésére, IX. cikkelyére, a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 164. § (1) bekezdésére, 206. § (1) bekezdésére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:1. § (2) és (3) bekezdésére, a Ptk. 2:43. § d) pontjára, 2:45. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) PK. 12-es és 13-as számú állásfoglalásaira alapította. Határozata meghozatalánál figyelemmel volt a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 7. § (1) bekezdésére, valamint a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 4. § (3) bekezdésére, 14. § (1) bekezdésére, valamint a 21. § (1) bekezdésére is.

Ítélete jogi indokolásában kifejtette, hogy a felperes által sérelmezett közlések egy tényfeltáró, oknyomozó televíziós riportműsorban hangzottak el, amelynek témája a ... megvalósult közvilágítás-korszerűsítéssel kapcsolatos, az ott lakók véleményét is tartalmazó kritika volt, amelyről számos sajtótermék beszámolt. A műsor aktualitását az adta, hogy a felperes által elkészített közvilágítás-korszerűsítéssel kapcsolatban arra panaszkodtak az emberek, hogy nem látnak az utcákon, a beruházás eredményeként sötétebb lett. Az alperesi műsorszolgáltató a sajtószabadság, a véleménynyilvánítás szabadsága és a közvélemény tájékoztatáshoz fűződő jogának figyelembevételével járt el a tudósítás kapcsán, mely érintette a felperes személyiségi jogait is.

Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a perben a véleményszabadság és a személyiségvédelem kollízióját feloldva kellett elbírálnia, hogy a közvélemény tájékozódáshoz, a sajtó tájékoztatáshoz fűződő joga miképpen viszonyul jogszerűen a felperesnek a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogához. Mindezeket mérlegelve arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes a sajtószabadság alkotmányosan védett kereteit nem lépte túl a riportbeli közlésekkel, ezért a felperes személyiségi jogvédelmet alappal nem igényelhet. Kiemelte, hogy az ügy jelentőségét nemcsak az adta, hogy a riport alapjául szolgáló közérdeklődésre számot tartó ügy egy nagyobb közösség, ... egész lakosságát érintő problémát taglal, hanem azt is fontosnak vélte, hogy a beruházás közpénz felhasználásával valósult meg. Ebből következően elsősorban a beruházás kivitelezőjének, a felperesnek kell fokozottabban tűrnie a nevével fémjelzetten közvilágítás-korszerűsítéssel kapcsolatos, a sajtó részéről is megnyilvánuló fokozottabb érdeklődést, kritikát, a média jogszerű megnyilvánulásait.

Álláspontja az volt, hogy a keresettel érintett riport egésze a tényleges helyzetet tárta a nézők elé. A műsor készítésnek az időpontja az esti órákra esett, amelyben bemutatták a tényleges látási- és fényviszonyokat a gyalog-átkelő helyeknél is. Közölték a ... lakosok véleményét a megvalósult közvilágításról, illetve információval szolgáltak a városban a közelmúltban a közterületen történt eseményekről, a gyalogos-gázolásokról, a járókelő megtámadásáról, mely események a lakosok véleménye szerint összefüggésbe hozhatók az új közvilágítás hiányosságaival. A beruházást végző céggel kapcsolatban azt hangsúlyozták a riportban, hogy megkeresésük ellenére nem sikerült

elérniük, így nem kaphattak magyarázatot a kifogásokra. Kiderült a riportból, hogy annak készítői beszerezték a közbeszerzési pályázat elnyerését követően megkötött szerződést, a felperesi cégre vonatkozó nyilvános cégadatokat. A közbeszerzési eljárás és a pályázat elbírálását illetően tájékoztatást kértek a helyi önkormányzattól, továbbá a rendőrségi megkeresés folytán azt tudták meg, hogy nem történik több gyalogos gázolás a városban, mint korábban. A riport egésze alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperesi médiaszolgáltató tényszerűen, a valóságnak megfelelően tudósított a ... közvilágítás-korszerűsítés kapcsán történetekről, a riorthoz szükséges és általa elérhető adatokat, információkat beszerezte és azokat is közölte, ezáltal a nézőinek teljeskörű tájékoztatást nyújtott.

A riportban elhangzott, a kereset tárgyává tett közléseket két témakörbe csoportosította. Rögzítette, hogy az 1., 3., 4. és 6. számú közlés a látási viszonyok hátrányos megváltoztatásával áll összefüggésben, amelyek közül az 1. számú olyan véleménynyilvánításnak, értéktételeknek minősül a megvalósult közvilágításról, ami azért sem alapoz meg személyiségvédelmet, mert kifejezőmódjában egyáltalán nem sértő, amellet, hogy a riportban bemutatott felvételek alapján okszerűen levonható következtetésnek minősül. Míg a 3., 4. és 6. számú kitételt tényközlésként értékelte. Nem látta megállapíthatónak a felperes keresetében hivatkozott valós tények hamis színben történő feltüntetését.

Megállapította, hogy a sérelmezett közlések közül a 2-es és az 5-ös tartalmában azonos, és arra vonatkozik, hogy a közvilágítás felújítását egy olyan cég végezte, amely csak néhány hónappal a közbeszerzés kiírása előtt vette fel a közvilágításhoz kapcsolódó tevékenységi kört, mely ugyancsak tényállításként értékelhető. Meghatározó jelentőséget tulajdonított annak is, hogy valamennyi jogsértőnek állított tényközlés vonatkozásában a felperes nem vitatta azok valóságát.

Kifejtette a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében foglaltak alapján, hogy miként valósulhat meg a való tény hamis színben való feltüntetése, melynek kapcsán kiemelte, hogy a perbeli esetben nincs szó arról, hogy az alperes a való tényeket a tartalmi összefüggéseikből önkényesen kiragadva csoportosította volna, mely által a közlés alapul szolgálhatott volna téves következtetések levonására.

Ezzel szemben rögzítette, hogy az alperes a riportban előadott valamennyi közlést igyekezett alátámasztani az általa elérhető, hozzáférhető információkkal. Nemcsak a helyben lakók véleményét, hanem a balesetveszély fokozódása kapcsán a rendőrség nyilatkozatát is közölte. A közvilágítás-korszerűsítést végző cégre vonatkozó adatokat a cégnyilvántartással, illetve a közbeszerzési pályázatot kiíró önkormányzat nyilatkozatával támasztotta alá. Elhangzott a riportban, hogy magának az érintett cégnek a megszólaltatása nem járt sikerrel.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a perbeli esetben az alperes részéről nyújtott tájékoztatás kiegyensúlyozott és teljeskörű volt, a ... lakosokat élénken foglalkoztató témát több oldalról is körüljárta.

A felperesi gazdasági társaságra vonatkozó közlések pedig olyan valós tények, amelyek alappal nem kifogásolhatóak. A felperes által sem vitatott tény, hogy a ... csak néhány hónappal a közbeszerzés kiírása előtt vette fel tevékenységei közé a közvilágításhoz kapcsolódó feladatokat, a felperesi törvényes képviselő nyilatkozatát pedig a riport készítői nem tudták beszerezni. Ezért az elsőfokú bíróság meggyőződése szerint nem állapítható meg a felperes keresetében hivatkozott, a valós tényeknek a hamis színben való feltüntetése.

Az elsőfokú bíróság mérlegelte azt a körülményt is, hogy a felperesi gazdasági társaság - általa sem vitatottan - olyan tevékenység elvégzésére vállalkozott, amelyet ezt megelőzően nem folytatott,

ezért tisztában kellett lennie azzal, hogy a munkák elvégzését követően a megvalósult állapotot és ennek folytán magát a társaságot is bírálókat érhetik, már csak az addig ismeretlen, új világítás-technológia okán is. Másrészt egy városban a közvilágítás milyensége nem vitathatóan közügynek minősül, ezért a felperesnek a fokozott tűrési kötelezettségéből adódóan vállalnia kell mindazon kritikát, ami az általa végzett beruházással kapcsolatban akár a helyi lakosok, akár a sajtó részéről felmerül.

A pervesztes felperest a régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a 32/2003. (VIII.23.) IM rendelet keretei között megállapított, áfa-t is magában foglaló perköltség, mint ügyvédi munkadíj, tanúdíj, valamint a pertárgy értékéhez igazodó kereseti illeték megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatásával a kereseti kérelmének helytadó döntés meghozatalát kérte, perköltség igénye volt az alperessel szemben.

Jogorvoslati kérelmének indokaként kifejtette, hogy az elsőfokú eljárás során meghallgatásra került a felperes ügyvezetőjeként **tanú1**, és az általa indítványozott tanúk a sérelemdíj bizonyítására, továbbá a riportot készítő alperesi tanú is. Utalt arra, hogy a sérelemdíj igényét okiratokkal is alátámasztotta.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság megjelölte a bizonyítandó tényeket, és kiosztotta a bizonyítási terhet. Ennek keretében az alperes lett volna köteles bizonyítani - egyebek mellett - azt is, hogy összefüggés van a riportban szereplő balesetek, bűncselekmények, és a között, hogy csak néhány hónappal a közbeszerzés kiírása előtt vette fel tevékenységi körei közé a közvilágításhoz kapcsolódó feladatokat, illetve azt is, hogy nem rendelkezett megfelelő szakértelemmel. Az alperesnek kellett volna igazolnia, hogy az érintett területen történt-e egyáltalán beruházás felperesi részről, illetőleg, hogy a riportban hivatkozott két gázolós baleset összefüggésbe hozható a közvilágítás-felújítással. Ugyancsak az alperes terhére és érdekkörébe esett annak megfelelő bizonyítása, hogy a riport végén bemutatott közvilágítási lámpa az általa telepített indukciós lámpa volna.

Hangsúlyozta, hogy az alperes az eljárás során a terhére rótt bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, bizonyítás lefolytatását nem is indítványozta. A „tényfeltáró, oknyomozó” riportra hivatkozó bírói érvelés folytán fejtette ki, hogy éppen azért kiemelt az alperesi felelősség, mivel „tényfeltáró oknyomozó” riportban tüntette fel hamis színben a keresetben sérelmezetteket.

Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet indokolása szerint az alperes azt mutatta be a riportjában, hogy milyen látási- és fényviszonyok tapasztalhatóak, továbbá beszámolt a közelmúltban történt hátrányos eseményekről, amelyek a lakosok véleménye szerint összefüggésbe hozhatók az új közvilágítással. Éppen azt találta sérelmesnek, hogy az alperes a két „kérdéscsoportot” összemosta a riportjában és azt a hamis látszatot keltette, hogy a megvalósult közvilágítás-felújítás és a riportban megjelölt súlyos bűncselekmények és balesetek között okozati összefüggés lelhető fel. A keresetét elutasító elsőfokú döntést azért sérelmezte, mivel az alperes a bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni, bizonyítási indítványa nem is volt.

Mindemellett érthetetlennek találta az elsőfokú ítélet azon indokolását, miszerint „a bíróság meggyőződése az, hogy az alperesi médiaszolgáltató tényszerűen, a valóságnak megfelelően tudósított”, ugyanakkor pár sorral lejjebb helyesen jelölte meg, hogy a kereset nem a valótlan tényállításokat sérelmezte.

Helytállónak találta azt az elsőfokú bírói érvelést, hogy az eljárás során alapvetően azt kellett vizsgálni, hogy az alperes jelentős tények elhallgatásával, önkényes csoportosításával, vagy más módon őt hamis és sértő színben tüntette fel.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az alperesi bizonyítás teljes hiányát figyelmen kívül hagyta, mely alapján téves következtetésre jutott. Mindezek indokait azonban az ítéletében nem fejtette ki, nem tudható, hogy érdemi döntését lényegében milyen végkövetkeztetésekre alapította.

Nem vitatta a közvilágítás-felújítás közügy-jellegét, azt azonban téves következtetésnek vélte, hogy fokozottabban kellene túrnie az ezzel kapcsolatos kritikát. Jelen perben ugyanis a keresetben megjelöltek nem értékítéletnek minősülnek, hanem az alperes mosta össze a valós tényeket, valós eseményeket a közvilágítás-felújítással, a riportban sejtetett összefüggést semmivel nem bizonyította.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helyes indokai szerint történő helybenhagyására és a perköltség megfizetésére irányult. Az elsőfokú eljárásban előadott érdemi védekezését fenntartva előadta, hogy az elsőfokú bíróságnak a régi Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt tájékoztatása nem kötelező érvényű, attól az elsőfokú bíróság eltérhet. Az ügy mikénti megítélésének lényeges pontjaként jelölte meg, hogy a felperes nem vitatta a riportban közölt tényállítások valóságát. Kiemelte, hogy nem annak van jelentősége, hogy a riportban hivatkozott rablás helyeként megjelölt területen végzett-e szerelést a felperes, hanem annak, hogy a műsorban ezzel a témakörrel kapcsolatos véleményét közölte.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott jogszabályi rendelkezéseken nyugvó, indokaiban is helytálló érdemi döntésével minden vonatkozásban egyetértett. Az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 254. § (3) bekezdése szerint, annak helyes indokaira utalással hagyja helyben. Az elsőfokú ítéletben kifejtett indokok szükségtelen megismétlése nélkül a felperes fellebbezésében felhozottakra az alábbiakat emeli ki.

A felperes fellebbezése folytán elsősorban arról kellett állást foglalnia a másodfokú bíróságnak, hogy a régi Pp.-nek a bíróság tájékoztatási kötelezettségére vonatkozó szabályait megfelelően alkalmazta-e az elsőfokú bíróság.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint helytálló hivatkozást tett a fellebbezési ellenkérelmében az alperes arra, hogy nem köti a bíróságot a Pp. 3. § (3) bekezdésén alapuló, a peres felek tájékoztatási kötelezettségére vonatkozó bírói felhívás.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2009. (VI. 24.) PK véleményének 1. pontja szerint a Pp. 3. §-ának (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettség célja annak biztosítása, hogy a fél a bizonyítási indítványait a jóhiszemű és célszerű pervitel követelményeinek megfelelően előterjeszthesse. A 2. pont értelmében a felet - függetlenül attól, hogy jogi képviselővel jár-e el - tájékoztatni kell arról, hogy a bíróság a Pp. 163. §-a alapján mely tényállításait ítéli olyannak, amelyek bizonyításra szorulnak. A tájékoztatásnak a kereseti (vizsontkereseti) kérelem és az ellenkérelem (kifogás) alapjaként előadottakból kiindulva, az anyagi jogi szabályok szerint jelentős tényekre kell vonatkoznia. A 3. pont értelmében a tájékoztatást a bíróságnak a fél részére az eljárás olyan szakaszában kell megadnia, amikor a bizonyítandó tények már ismertek és megállapítható, hogy a fél nincs kellőképpen tisztában bizonyítási kötelezettsége tartalmával. A tájékoztatásnak

folyamatosan igazodnia kell a felek per során változó nyilatkozataihoz, követnie kell az esetleges keresetváltoztatásokat, kereset kiterjesztéseket.

Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság a 7. számú jegyzőkönyvében rögzítettek szerint főként az alperes terhére és érdekkörébe esően tájékoztatta a peres feleket arról, hogy az alperesnek kell megfelelően igazolnia az eljárás során, hogy a riportban szereplő balesetek és bűncselekmény összefüggést mutat a felperes által végzett világítás-felújítással, továbbá egyéb vonatkozásban is az alperes terhére osztotta ki a bizonyítási kötelezettséget.

A tájékoztatást követően a felperesi képviselő a 2. és az 5. közléssel kapcsolatban azt adta elő, hogy a keresete nem alperesi valótlan tényállításokat sérelmez, hanem való tényeknek a hamis színben való feltüntetésére vonatkozik. Mindezek alapján okkal rögzítette az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperes a keresetét nem arra alapította, hogy valótlan tényeket közölt az alperes.

A fent hivatkozott PK. vélemény 3. pontjának utolsó fordulata szerint a bírói tájékoztatásnak mindig igazodnia kell a felek esetlegesen változó tényelődadásához, keresetmódosításához. Mindezek alapján egyértelmű, hogy a felperes és az alperes nyilatkozatait követően nem volt jelentősége annak, hogy az időközben okafogyottá vált, korábban hivatkozott bírói felhívásnak a valós tényközlés vonatkozásában az alperes eleget tett-e.

A felperes annak kapcsán hivatkozott a jóhírnevének a sérelmére, hogy az alperes a ... közvilágítás-felújítással kapcsolatban készített oknyomozó riportjában valós tényeket hamis színben tüntetett fel. A kereseti kérelmet értékelve helytállóan jutott arra a meggyőződésre az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli esetben nem lehet megállapítani a hamis látszatkeltést, azt, hogy az alperes bizonyos tények elhallgatásával, sajátos csoportosításával, egyes tények túlzó kiemelésével, avagy más módon úgy adta elő a sérelmezett közléseket, hogy azok téves következtetés levonására alkalmasak. Az elsőfokú bíróság számot adott ítélete indoklásában arról, hogy miként vizsgálta a kereset kapcsán a tények esetlegesen kifogásolható csoportosítását, az alperesi közlés esetlegesen sértő jellegét, melyhez nem kellett értékelési körébe vonnia az ítélelhozatalakor már nem releváns, az alperes által közölt tények valóságára vonatkozó felhívásának eredményeként csatolt alperesi bizonyítási indítványt. Éppígy nem volt szükség a meghallgatott tanúk vallomásának értékelésére sem.

A felperes sem vonta kétségbe a jogorvoslati kérelmében azt, hogy tényfeltáró, oknyomozó riport keretében számolt be az alperes a perrel érintett eseményekről és azt is elismerte, hogy a riport közügyre ... közvilágítás-felújítására vonatkozott.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a per tárgyává tett riport sérelmezett kijelentéseit a közügyek szabad vitatásával kapcsolatos alkotmányos alapelvek szempontrendszer szerint vizsgálta. Helyes megállapítást tett, amikor a közüggyel érintett és a közpénz felhasználásával kapcsolatos felperesi beruházást értékelve arra a következtetésre jutott, hogy a felperesnek az adott tárgykörben magasabb a kritikákkal, értékítéletekkel kapcsolatos tűrési kötelezettsége.

Az Alkotmánybíróság a 13/2014 (IV. 18.) AB határozatának 39. pontjában, valamint a 3/2015. (II. 2.) AB határozat 25. pontjában fejtette ki részletesen, hogy a nyilvános közlés megítélése során elsőként arról kell állást foglalni, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben. Ennek fő szempontjait az Alkotmánybíróság akként határozta meg, hogy elsődlegesen a közlés megjelenésének módját, körülményeit, a vélemény tárgyát, kontextusát szükséges figyelembe venni és vizsgálni kell a médium típusát, a közlés apropóját is.

A 3/2015. (II. 2.) AB határozat szerint a közéleti véleménynyilvánítás fokozott védelme nemcsak a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, hanem a közügyek körébe tartozó tényállításokra is vonatkozik. A közügyekkel kapcsolatos tények, információk közlésének fokozott védelme kiváltképp vonatkozik a sajtó működésére, mivel a sajtónak alkotmányos küldetése, hogy a közügyek alakulására befolyással lévő történéseket, körülményeket és összefüggéseket feltárja, a nyilvánosság tudomására hozza.

A peradatok alátámasztották azt, hogy már korábban megjelentek sajtóhírek a ... közvilágítás-korszerűsítéssel kapcsolatosan. Az alperes riporterei a már nyilvánosságra került problémáknak, a város lakosai részéről elhangzott panaszoknak kívántak utánajárni. A műsorban nem csupán a saját maguk által, a közvilágítás milyenségét érintő tapasztalataikat adták elő, hanem megszólaltatták a járőkelőket is. Megkeresték az önkormányzatot, közzétették a rendőrség nyilatkozatát, közölték a releváns adatokat és a felperesi társaságot is keresték e mail küldése útján.

Az elsőfokú bíróság mindezek mellett okkal tulajdonított meghatározó jelentőséget annak, hogy az alperes a perbeli ügy kellő felderítése érdekében megkeresett minden lehetséges fórumot. Az ügy alapját képező közbeszerzési eljárással kapcsolatban az illetékes önkormányzatot, a felperes adatait érintően a közhiteles cégnyilvántartást, a baleseteket, a bűncselekményt vizsgálva pedig a rendőrhatalóságot, mindemellett még a járőkelők véleményét is kikérte. Minderre figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az alperesi tényfeltáró riportot úgy értékelte, hogy az alperes teljeskörűen és megfelelően eleget tett a sajtószervet terhelő törvényi kötelezettségének a televíziós műsor elkészítése során, figyelemmel az Smtv. 10. §-a szerint a különféle médiák fő feladataként meghatározott hiteles, gyors, pontos tájékoztatásra.

Az alperes a szakmai szabályok betartásával készítette el a felperes által sérelmezett riportot, ezért nincs ok a jogorvoslati kérelemben foglaltak szerint az elsőfokú bíróság érdemben és indokaiban is helyes döntésének megváltoztatására.

A másodfokú bíróság a régi Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az alperesnek a másodfokú eljárásban felmerült és a 32/2003 (VIII. 23.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésének keretei között meghatározott áfa-mentes ügyvédi munkadíj, valamint az 1.500.000 forintos pertárgyértékhez igazodó, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése szerint megállapított, az államnak járó fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2018. november 8.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Kepesné dr. Bekő Borbála s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő